

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

**Skarga wniesiona w dniu 26 października 2006 r. —
Dálnoky przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa F-120/06)

(2006/C 310/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Noémi Dálnoky (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Horváth, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/47/06 ⁽¹⁾ opublikowanego przez Europejski Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (EPSO) w celu utworzenia rezerwy administratorów posiadających obywatelstwo rumuńskie;
- nakazanie Komisji aby w przyszłości nie publikowała żadnych konkursów ani nie przeprowadzała ogłoszonych konkursów, które ustanawiają wymóg gruntownej znajomości konkretnego języka urzędowego Wspólnot, lecz jedynie któregośkolwiek z języków urzędowych Wspólnoty, chyba że znajomość konkretnego języka urzędowego jest konieczna ze względu na specyficzny rodzaj stanowiska, na które ogłoszony został konkurs;
- jeżeli sporne postępowanie w sprawie naboru zostałoby przeprowadzone w części bądź całości przed wydaniem przez Sąd orzeczenia o jego unieważnieniu, nakazanie Komisji wyeliminowania skutków dyskryminacji, której doznał skarżący lub inni uczestnicy konkursu, wynikającej z zastosowania w ramach konkursu dyskryminującego wymogu, oraz umożliwienie ponownego ubiegania się o stanowiska obsadzone w ramach konkursu EPSO/AD/47/06 obywatelom tego państwa, którzy zrezygnowali z uczestniczenia w konkursie ze względu na sporny wymóg;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący obywatelem rumuńskim należącym do mniejszości węgierskiej w Rumunii, którego językiem ojczystym jest język węgierski, twierdzi, że ustanawiając wymóg gruntownej znajomości języka rumuńskiego ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/47/06 narusza prawo wspólnotowe na kilka sposobów:

- ogłoszenie narusza prawo skarżącego do równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne, ponieważ obywatele rumuńscy, których językiem

ojczystym jest język rumuński, są niesprawiedliwie faworyzowani;

- ogłoszenie ustanawia dyskryminację ze względu na pochodzenie etniczne, która jest zabroniona w regulaminie pracowniczym i art. 12 WE, w zakresie w jakim we wcześniejszych konkursach kandydaci mieli możliwość wykazania gruntownej znajomości języka urzędowego Wspólnot, który nie był językiem używanym przez większość obywateli państwa członkowskiego ich zamieszkania;
- ogłoszenie ustanawia wymóg, który nie jest dopuszczalny w świetle przepisów regulaminu pracowniczego, który dopuszcza jedynie wymóg gruntownej znajomości konkretnego języka urzędowego Wspólnot, z wykluczeniem pozostałych, jeżeli jest to konieczne ze względu na specyficzny rodzaj stanowiska, na które ogłoszony został konkurs lub, gdy istnieje inne obiektywne uzasadnienie zgodne z prawem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 A z 21.6.2006.

**Skarga wniesiona w dniu 23 października 2006 r. —
Roodhuijzen przeciwko Komisji**

(Sprawa F-122/06)

(2006/C 310/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anton Pieter Roodhuijzen (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 28 lutego 2006 r., potwierdzonej w dniu 20 marca 2006 r., o nieuznaniu związku skarżącego z H. za pozamałżeński związek partnerski dla celów systemu ubezpieczeń w razie choroby;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 12 lipca 2006 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 27 marca 2006 r. pod nr R/230/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji i obywatel holenderski, zwrócił się o uznanie swojego związku partnerskiego z H., czyli umowy o wspólnym pożyciu zawartej przed notariuszem i uznanej przez prawo holenderskie, aby jego partnerka mogła korzystać z wspólnotowego systemu ubezpieczeń w razie choroby. Administracja oddaliła ten wniosek pomimo tego, że skarżący przedstawił zaświadczenie wydane przez ambasadę swego państwa w Luksemburgu, zgodnie z którym sporna umowa przyznaje skarżącemu i jego towarzyszce status stałych partnerów w związku pozamałżeńskim.

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi naruszenie art. 72 regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 2 lit. c), i) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jak również art. 12 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich. Ponadto podnosi oczywisty błąd w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak zasada niedyskryminacji oraz równości traktowania urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Deffaa przeciwko Komisji**(Sprawa F-125/06)**

(2006/C 310/68)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Walter Deffaa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji przewodniczącego Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. w zakresie w jakim dokonuje ona zaszeregowania skarżącego, awansowanego na stanowisko dyrektora generalnego w DG Służba Audytu Wewnętrzznego do grupy A*15 stopień 4 ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2004 r.
- ewentualnie uchylenie tej decyzji w zakresie w jakim odmawia ona skarżącemu przeniesienia na wyższy stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Piastując stanowisko dyrektora w DG ds. Budżetu zaszeregowanego w grupie A2 (po zmianie A*15) skarżący zgłosił swą kandydaturę na stanowisko dyrektora generalnego (grupa A1) w DG Służba Audytu Wewnętrznego, o którym mowa w ogłoszeniu o wakującym stanowisku COM/228/03 (¹). Po uwzględnieniu jego kandydatury awansowano go na ww. stanowisko i zaszeregowano w grupie A*15 stopień 4.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że zaskarżona decyzja narusza zarówno art. 45 regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym awans skutkuje przyznaniem urzędnikowi wyższej grupy zaszeregowania w ramach kategorii jak i ogłoszenia o wakującym stanowisku, który zgodnie z orzecznictwem sądów wspólnotowych, stanowi ramy prawne, w których postępowanie winno się toczyć.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie z jednej strony orzecznictwa, zgodnie z którym to ogłoszenie o wakującym stanowisku określa dokładnie zaszeregowanie, z jakim stanowisko zostanie objęte, a z drugiej art. 31 regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi wreszcie, w razie nieuwzględnienia powyższego, że Komisja odmawiając mu awansu na stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego błędnie ograniczyła zakres tego unormowania w oparciu w szczególności o błędna wykładnię art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który przewiduje wzrost wynagrodzenia wypłacanego co miesiąc, który nie ma według skarżącego żadnego związku z przeniesieniem na wyższy stopień.

(¹) Dz.U. C 301 A z 12.12.2003 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Mangazzù przeciwko Komisji**(Sprawa F-126/06)**

(2006/C 310/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Salvatore Mangazzù (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich